Людська мудрість торкнула б місяця
Якби скласти книжки на стос,
Та безмірно над нею виситься,
Та над всім воздвигся Христос.

Від розстрілу — розтління атому
В лютім сяйві земний окрес —
І на нього (лиш тло Розп’ятому)
Тінь гігантську вергає хрест.

Підійнявшись над виром розпаду,
Поборовши в собі мерця,
Він вартує, всерівний Господу,
Бо ще вірить в людські серця.

Міттенвальд, 1947